

Lovčický občasník

Č.1

listopad 2004

Úvodem

Dostáváte do rukou pokus o to, jak informovat obyvatele i chalupáře o historii i současnosti Lovčic.

Nápad vznikl jako reakce na skutečnost, že mnohým, zejména mladým a novým obyvatelům Lovčic, velmi málo a nebo nic neříkají některé názvy, vzpomínky starších ...

Znalost historie místa kde žijeme, pomáhá k lepšímu vztahu jak k místu, tak spoluobyvatelům.

Vědět proč vznikly některé názvy, jaká řemesla a kým zde byl provozována, čím byly Lovčice známé. Také to jakou minulost má dům ve kterém žijeme, okolo kterého chodíme. Už to nebude jenom ten barák na rohu, ale to obydlí kde bydlel jeden ze starostů, místní strážník, kde byl dříve obchod, hostinec, kovář atd.

Základem mapování vzniku a historie se stávají fakta zpracovaná v muzejních sbírkách, kronikách a spisech vytvořených amatérskými historiky.

Jsme malá obec, ale věřte, že už teď jsou získané podklady zajímavé a pro většinu z nás neznámé.

Ale bez spolupráce **všech** nebo alespoň většiny obyvatel **Lovčic**, by nebylo možné pokračovat a zpracovat historii co nejuplněji.

Někteří z Vás už reagovali a výsledkem je shromáždění zajímavých dokumentů a fotografií.

Velké poděkování !

První ukázkou získaného materiálu, zatím bez komentáře, budete mít možnost vidět na výstavce v bývalé škole od 5.11.04.

Snad Vás to bude inspirovat k hledání dalších podkladů, které v Lovčicích určitě jsou.

A vůbec nevadí, spíše naopak, že některé doklady budou vícekrát (např.vysvědčení ze školy, domovské listy, rodné listy, výuční a tovaryšské listy, atd.).

Věřím, že na jaře , kdy by mohla být další výstava, bude více materiálu a bude i lépe zpracovaná.

V plánu je vydávat takovýto zpravodaj alespoň 2x ročně a postupně s historií Lovčic i okolí všechny seznamovat. Měl by připomenout i akce, které jsou pořádány v obci, popř. i další nápady, které přijdou od Vás.

Děkuji za spolupráci a těším se na další.

Několik postřehů z dokumentů, které se podařilo soustředit :

Vznik naší obce je zatím obestřen tajemstvím. Je jisté, že až do r. 1919 byl název v různých jazykových obdobách **LOUČICE**. Lautschitz – Loučitz – Laucžicze – Laučice .

Ze starých vyprávění se traduje několik variant původu názvu:

- po nešťastné bitvě bělohorské **loučili** se zde čeští bratři před svým odchodem do vyhnanství
- jiná varianta praví, že má svůj původ v **loukách**, které zde hojně byly
- třetí zatím známá možnost je od toho, že se zde **loučivali** lovci po honech

V r.1919 byla v Praze ustavena zvláštní jazykozpytná komise, která jména mnohých obcí v nově vzniklé republice opravila. Ta nařídila užívat název **LOVČICE**. Proč, to sděleno nebylo.

Z dosud získaných informací pochází **první zmínka o Lovčicích z roku 1382**. Patřily k panství Tupadly. Václav ze Smrdova věnoval své manželce Kuňce svůj majetek v Lovčicích. Po ní dědil její syn Beneš, který je odkázal v roce 1464 své setře Markétě. Jiná část Lovčic patřila Janovi z Lovčic, od něhož je koupil r. 1466 Burian Trčka z Lípy. Malou část Lovčic mělo do roku 1532 město Kutná Hora. Suda z Řenče držel Lovčice v letech 1536 – 1554. Od 17. století patří Lovčice ke Zbyslavi a s ní pak k Žehušicím

Počet obyvatel :	rok	domů	obyvatel
	1783	36	186
	1843	45	334
	1900	61	436
	1921	71	429

V Lovčicích byla v r.1783 hospoda, která do Žehušic platila ročně 10 zlatých platu. Patřilo k ní 12 korců panských polí. Pivo brala z pivovaru v Žehušicích a platila za sud 10 zl.20kr.

Proč se říká „**NA OHRADĚ**“ ? Dnes je „ Ohrada „ sice zastavěna, ale za starých časů bývalo to místo velmi vlhké, jen travou porostlé. Bylo částečně **ohraženo** a patřilo ke dvoru. V této ohradě se pásal panský dobytek a panský pasák měl u „Ohrady“ domek čís.6. Za Ohradou byly samé pastviny, které byly později přeměněny na pole.

Okolo let 1880 pěstovalo se po celých „V Ohrádkách“ zelí, vůkol známé „ lovčické zelí“. V měsíci listopadu přijížděli kupci z okolních vesnic nakupovat zelí a lovčičtí hospodáři vozili zelí také do trhu v Ronově, Žlebech a Čáslavi. 1 kopa zelí byla asi za 2 zlaté. Tak z prodeje zelí měli v Lovčicích slušný příjem.

Od poloviny prosince 1928 až do poloviny března 1929 trvaly nepřetržitě pravé „sibiřské mrazy“, jaké byly v Čechách před více než 150ti lety. Vrcholu dosáhly v únoru. Tak např. teploměr na škole ukazoval 11. února -36°C, 13.února -35°C.Způsobily obrovské škody na ovocném stromoví.

Zmrzlo asi 60% stromů: Jabloní 197, hrušek153, třešní 362, švestek 498, ořechů 57.

A jak byla zima krutá, tak léto mělo dost velmi parných dnů. Teploměr ukazoval přes 40°C. Také několik katastrofálních průtrží mračen a krupobití způsobily velké škody. Nejhorší byl 4.červenec nazvaný „černý čtvrtek“.

V Lovčicích byla také obecní škola. Dokud jí nebylo, chodily děti z Lovčic do školy ve Zbyslavi. To bylo, hlavně v zimě, velmi nepříjemné a proto r. 1887 podala obec Lovčice žádost o vyškolení ze školní obce Zbyslavské a o zřízení samostatné obecní školy. To bylo povoleno a obci oznámeno až **dne 19. ledna roku 1889**.

Než se škola postavila, vyučovalo se první rok (1889) v chalupě tehdejšího starosty obce Josefa Bezubky v čís. 3. První zde vyučoval uč. Emanuel Klimpr. Druhý rok (1890) vyučovalo se již v nové budově jednotřídní školy, která byla vystavěna nákladem 7 500 zl. Roku 1904 byla jednotřídní škola přeměněna na dvoutřídní.

Sbor dobrovolných hasičů má v obci dlouhou tradici. Byl **založen roku 1893**. Čítal 18 činných členů. Tito první hasiči byli opravdu činní a pro věc hasičskou velmi nadšení. Nevynechali ani jedné příležitosti, aby k ohni nedorazili, třeba by hořelo i v obci dosti vzdálené. Zato doma, ve své obci měli málo příležitostí se uplatnit, neboť v Lovčicích velmi zřídka kdy hořelo. Do roku 1927 jen 7 požárů.

Sbor dobrovolných hasičů se stará o aktivní život v obci i dnes. Pořádání dnes už tradičních akcí pro děti, při kterých si zařadí i dospělí, práce spojené s údržbou hasičské nádrže (všem známé a hojně využívané koupaliště). Také bývalá škola doznala značného zlepšení. Je jenom výborné, že do mnoha prací, příprav a průběhu se zapojují pravidelně chalupáři i noví obyvatelé Lovčic.

Každoroční **čištění rybníka** je neklamným znamením přicházejícího léta. Letošní rok mu předcházely **rybářské závody mládeže**. Urputné zápolení a nakonec 299 cm ulovených ryb vítězem, to byly zážitky o kterých ještě dlouho hovořilo. Je samozřejmě že ulovené ryby putovaly zpět do vody.

Samotné **čištění rybníka** provází vždy plno příhod, překvapení maminek, jak rychle se jejich děti dokáží zmazat a namočit. Ale i kritiky. To když Míša reagoval na varování, že ty boty (asi sedmé), jsou už poslední, otázkou : „ A proč jste mě koupili tak málo bot ?“. Ale jak se nepustit do mokré práce, když letos bylo čištění spojeno i s výlovem.

Neckyáda ! Předzvěst vodních bitev, zábavy pro účastníky i přihlížející. Letošní pěkné počasí přilákalo mnoho diváků a spolu s dobrou náladou budou všichni vzpomínat na krásné odpoledne.

Konec prázdnin je spojen s **loučením**. S kamarády, s vodou, s bezstarostným časem. Aby bylo na co vzpomínat, je pro děti připravena hra. Jakmile se začne stmívat, vyrazí nejdříve ti nejmenší. Ti samozřejmě s doprovodem a mnoha slovy o tom, jak se nebojí a nebo bojí. Cesta lomem je plná překvapení. Od **strašidel** hodných, až po ta strašná. Na zpáteční cestě jsou už všichni hrdiny, ale neustálý hovor a delší usínání prozrazuje, že zážitky vydrží.